Р Е Ш Е Н И Е
№ 42675

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8616** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба подадена от Б. К. М., чрез адв. Н. Б., срещу решение рег.№ 1531/30.04.2026г. по АНД № 20251110218265/2025г. на СРС, 15 състав, с което е потвърдено издадено срещу касатора наказателно постановление № КПК-НП-201/21.10.2025г. на председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК).
Касаторът поддържа, че решението е неправилно. При безспорни обстоятелства, че през 2024г. Б. М. е упражнявала длъжността – управител на „Света Марина Трейдинг“ ЕООД, съдът е формирал погрешен правен извод, че тя е задължено лице по смисъла на чл.6, ал.1, т.50 от Закон за противодействие на корупцията (отм), в относимата редакция от ДВ бр.84 от 06.10.2023г. Поддържа, че в нарушение на материалния закон съдът, както и АНО, са приели, че „Света Марина Трейдинг“ ЕООД е държавно предприятие по смисъла на цитираната разпоредба. Дружеството не е създадено по специален закон, а по реда на ТЗ и не попада в категорията „държавно предприятие“. Евентуално поддържа и възражението си, че ако се приеме, че е налице нарушение, се касае за маловажен случай, тъй като веднага след като е узнала за образуваната проверка, жалбоподателката е подала декларация. Прави искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново за отмяна на НП.
Касационната страна - председател на Комисия за противодействие на корупцията, конституиран на основание §11, ал.2 от ПЗР на Закона противодействие на корупцията сред лица, заемащи

публични длъжности, не взема становище по касационната жалба.
Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.
Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните във въззивното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:
Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на Б. К. М. срещу НП № КПК-НП-201/21.10.2025г., издадено от председател на КПК, с което на основание чл.115, ал.1 ЗПК, на жалбоподателката като лице заемащо публична длъжност, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, за извършено нарушение на чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК (отм.). Посочената за нарушена норма гласи, че лицата заемащи публични длъжности, подават декларация за имущество и интереси, в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност. НП е издадено за това, че Б. М., на длъжност управител, с месторабота: „Света Марина Трейдинг“ ЕООД, [населено място], (задължено лице по чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.)), не е подала в законоустановения срок – до 15.05.2025г., ежегодната декларация по образец на основание чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК (отм.).
Още в хода на административното производство Б. М. е възразила, че не попада сред лицата по чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.), които са задължени да подават декларациите по чл.49 ЗПК, тъй като дружеството на което тя е управител – „Света Марина Трейдинг“ ЕООД, не е сред лицата – организации посочени в нормата. Същата, в относимата редакция към датата на нарушението (ДВ бр.84 от 06.10.2023г.) гласи, че лица заемащи публични длъжности по смисъла на закона, са членовете на управителните органи на икономически обособените лица и структурни единици по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси, както и управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси. За да издаде оспореното НП, АНО е приел, че „Света Марина Трейдинг“ ЕООД изцяло покрива характеристиките на публично предприятие по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗПП, поради което и Б. М. в качеството си на управител на дружеството, попада в обхвата на чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.), което я прави лице заемащо публична длъжност по смисъла на закона и задължено лице, което следва да подава декларации за имущество и интереси по чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК (отм.).
Цитираната в НП норма на чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.) определя като лица заемащи публични длъжности, управителните органи на икономически обособените лица и структурни единици по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси, както и управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси. Нормата не определя, като лица заемащи публични длъжности управителите на публични предприятия по смисъла на чл.2, ал.1, т.2 от ЗПП. Не е спорно, а и от справка по партидата в ТР е видно, че едноличен собственик на капитала на „Света Марина Трейдинг“ ЕООД е УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – дружество с едноличен собственик на капитала – държавата. Нормата на чл.2, ал.1, т.2 от ЗПП, действително предвижда, че са публични предприятия, дъщерните дружества на търговските дружества по т. 1 (търговските дружества с над 50 на сто държавно/общинско

участие в капитала или в които държавата/общината по друг начин упражнява доминиращо влияние) и предприятията по т. 3 (държавните предприятия, създадени със специални закони на основание чл. 62, ал. 3 от ТЗ), ако чрез тях държавата/общината контролира повече от 50 на сто от дяловете/акциите с право на глас или по друг начин упражнява доминиращо влияние. Понятието „публично предприятие“ по смисъла на чл.2 от ЗПП, обаче не е посочено от законодателя в нормата на чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.) в относимата редакция, поради което и изводът на АНО, че жалбоподателката е лице заемащо публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК (отм.), тъй като е управител на публично предприятие по смисъла на чл.2 от ЗПП, е несъответен на уреденото в правната норма и като краен резултат – незаконосъобразен.
Нормата предвижда, че лица заемащи публична длъжност са управителите на държавни предприятия, но понятието държавно предприятие по смисъла на чл.61 ТЗ или чл.62, ал.3 ТЗ, е различно от публично предприятие по смисъла на чл.2, ал.1, т.2 ЗПП, като законодателят изрично е предвидил именно органите на управление на държавните предприятия да са лица заемащи публични длъжности, респ. да са задължени лица за подаване на декларации за имущество и интереси по чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК (отм.), но не и управителните органи на дъщерните дружества на държавните предприятия - публични предприятия по смисъла на чл.2, ал.1, т.2 ЗПП.
В тази връзка, не е налице посоченото в обжалваното НП правно основание за ангажиране отговорността на жалбоподателката, поради което обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено и вместо него следва да се постанови ново, с което НП да бъде отменено по жалбата на Б. К. М..
При този изход на спора, право на разноски на основание чл.63д ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, има жалбоподателката, за сумата от 230,08 евро (450 лв.) – разноски за адвокат за производството пред СРС съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 11.12.2026г. и сумата от 200 евро – разноски за адвокат за касационната инстанция съгласно приложения договор за правна защита от 21.05.2026г. – общо 430,08 евро – съдебни разноски за двете инстанции.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение рег.№ 1531/30.04.2026г., постановено по АНД № 20251110218265/2025г. на СРС, 15 състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ОТМЕНЯ по жалба на Б. К. М. с ЕГН [ЕГН], наказателно постановление № КПК-НП-201/21.10.2025г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията.
ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията, да заплати на Б. К. М. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.63д ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, сумата от 430,08 евро – съдебни разноски за двете инстанции.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.